

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 6C/222/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912213197
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Dulovičová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2015:6912213197.1

Rozhodnutie

Okresný súd Rimavská Sobota samosudkyňou JUDr. Adrianou Dulovičovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, so sídlom Bratislava, Grösslingova 4 proti odporcovi: Slovenská republika - v jej mene: Ministerstvo spravodlivosti SR, IČO: 00166073, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13 o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa domáhal na odporcovi zaplataenia náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Návrh odôvodnil tým, že postupom podľa § 38 a nasl. Exekučného poriadku navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu proti dlžníkovi X. G.. Vec je vedená pod č. EX 4995/09. Po podaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie mal exekučný súd rozhodnúť o žiadosti do 15 dní od jej doručenia, pričom exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Súd však rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia až dňa 18.11.2010, hoci konanie sa začalo 03.07.2009, teda k rozhodnutiu o žiadosti došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty (omeškanie viac ako 503 dní). Exekučný súd vykonaním postupu podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku spôsobom odporujúcim zákonu, teda vykonaním procedúry preskúmania bez splnenia zákonných podmienok, zrealizoval úplný judiciálny proces zahrňujúci zistenie skutkového stavu veci, výberu právnych noriem, aplikácie a interpretácie zvolených právnych noriem na skutkový stav a meritórne vo veci rozhodol, čím porušil zásadu legality. Exekučný súd podľa navrhovateľa tým, že svojím nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie jeho práva na zaplataenie dlhu a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku rozhodnutej veci. Na jednej strane totiž existuje relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie lehoty a na druhej strane nie je možné iniciovať občianske súdne konanie pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Tento postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil súd až po veľmi dlhej dobe a nečinnosť súdu nie je ničím ospravedliteľná. Takto vznikla navrhovateľovi majetková škoda vo výške 125,- eur predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu a zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 927,53 eur, teda 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadostučením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Ak by exekučný súd rozhodol v zákonnej lehote, mohol uskutočniť rad iných krokov k zvýšeniu

úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožiteľnosti pohľadávky. Navrhovateľ sa teda domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Rimavská Sobota. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, odporca však na jeho žiadosť pozitívne nereagoval.

Odporca sa k obsahu návrhu písomne vyjadril a žiadal návrh ako neopodstatnený zamietnuť. Podľa jeho názoru návrh je zmätočný, keď chýbajú základné údaje o exekučnom konaní a tiež nie je zrejmé, či si navrhovateľ uplatňuje právo z titulu nezákonného konania alebo z titulu nesprávneho úradného postupu. Nárok považuje za predčasne uplatnený na súde, lebo podľa zákona č. 514/2003 Z.z. sa poškodený môže domáhať práva na náhradu škody až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, avšak tým, že navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť, nebolo možné predbežné prerokovanie podaných žiadostí. Postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí nemôže byť nesprávnym úradným postupom a nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, lebo nezákonnosť rozhodnutia by musela byť konštatovaná príslušným orgánom, ktorý by toto rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmenil alebo zrušil. Aj lehota 15 dní sa vzťahuje len na vydanie poverenia a nie na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti. Navrhovateľ nepreukázal, že by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, pričom orgánom kompetentným preskúmať, či došlo k zbytočným prieťahom, je ústavný súd. Odporca namietal, že by navrhovateľ bol preukázal vznik a jednú výšku škody. Pri uplatnení náhrady nemajetkovej ujmy poukázal na skutočnosť, že nie je preukázaným vznik nemajetkovej ujmy a ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch, pričom navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne. Navrhovateľ nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., preto je právne neopodstatnená.

Na pojednávanie sa nedostavil zástupca navrhovateľa, ktorý mal doručenie predvolania vykázané a síce navrhol zrušenie nariadeného pojednávania a prerušenie konania, avšak tento návrh bol zamietnutý osobitným rozhodnutím a uvádzané dôvody súd nepovažoval za dôležité pre odročenie pojednávania, preto súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa ako aj odporcu, ktorý žiadal svoju neúčast na pojednávaní ospravedlniť a nežiadal odročenie pojednávania, preto súd pojednával a rozhodol aj v neprítomnosti zástupcu navrhovateľa a odporcu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie okrem písomného vyjadrenia účastníkov a oboznámenia sa s obsahom návrhu, oboznámením sa s podstatným obsahom zo spisu 2Er/700/2009 tunajšieho súdu a vec posúdil takto:

Navrhovateľ opiera svoj návrh o nesprávny úradný postup tunajšieho súdu vo veci 2Er/700/2009 z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a vykonanie úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok - nelegálneho postupu vykonaním opätovného posúdenia práv navrhovateľa a na tomto základe žiada náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, keď odporca na jeho žiadosť podľa § 15 ods. 1 tohto zákona o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody pozitívne nereagoval.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

Podľa § 4 ods. 1, písm. a/ citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť

úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Zo spisu 2Er/700/2009 tunajšieho súdu bolo zistené, že dňa 03.08.2009 bola na súd podaná žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pod sp. zn. EX 4995/09 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci navrhovateľa ako oprávneného proti povinnému X. G. pre vymoženie 418,- eur s prísl. a to na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, č. k. SR 14160/08 zo dňa 13.05.2009, právoplatným dňom 08.06.2009. Uznesením zo dňa 03.09.2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol, pretože po preskúmaní exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zistil, že dojednanie o rozhodcovskej doložke je neprijateľnou podmienkou a že rozhodcovským rozsudkom bolo oprávnenému priznané aj plnenie v rozpore s dobrými mravmi a to zmluvná pokuta v sadzbe 0,25 % denne, čo predstavuje 91,25 % ročne. Následne exekúciu podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku súd uznesením zastavil.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení ku dňu podania žiadosti o udelenie poverenia, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku v znení ku dňu podania žiadosti o udelenie poverenia, ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

V konaní 2Er/700/2009 súd žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti, ako to vyplýva z vyššie citovaných uznesení Exekučného poriadku platného v čase začatia konania nebola stanovená lehota, táto bola stanovená len na rozhodnutie súdu na vydanie poverenia exekútora, aby vykonal exekúciu. Táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písmena c, d Exekučného poriadku. Súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR IV ÚS 606/2012 zo dňa 14.12.2012, kde ústavný súd v nadväznosti na svoje zistenia poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru, podľa ktorej nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach vyslovil, že ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 ústavy (napr. I ÚS 42/01). Nemožno spochybníť, že rozhodovanie súdu trvalo od 03.08.2009 do 03.09.2010, kedy súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom v relevantnom čase lehota 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o vykonanie exekúcie.

Súd poukazuje aj na to, že navrhovateľ nepreukázal, že by ohľadne dotknutých exekučných konaní príslušný orgán, či už predseda súdu v rámci posudzovania sťažností účastníka podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. alebo Ústavný súd SR, rozhodovali o prípadnej sťažnosti niektorého z účastníkov exekučného konania a že by boli konštatovali v danej exekučnej veci existenciu nejakých prieťahov v konaní. Pokiaľ sa teda navrhovateľ domáha náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu a to nerozhodnutia v zákonnej lehote, ktorá však v tomto prípade nie je zákonom daná, resp. v primeranom čase bez zbytočných prieťahov, súd považuje jeho návrh za nedôvodný.

Súd poukazuje na to, že zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom, je zodpovednosť objektívna, bez zreteľa na zavinenie, ktorej sa nemožno zbaviť. Základnými predpokladmi vzniku tejto zodpovednosti je jednak v danej veci vytýkaný nesprávny úradný postup okresného súdu, ďalej existencia škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Prvým a zároveň jedným z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu je práve nesprávny úradný postup pri výkone verejnej moci, kedy štát zodpovedá za podmienok ustanovených zákonom č. 514/2003 Z.z. za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Ak prvý a jeden z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu, a to nesprávny úradný postup nebol v konaní zistený, naopak vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že súd v exekučnom konaní postupoval v súlade so zákonom a nebolo zistené, že by rozhodoval vo veci so zbytočnými prieťahmi, nedošlo teda k vzniku zodpovednosti štátu za škodu, ktorá by prípadne mohla byť spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom, nebol teda zistený jeden zo základných predpokladov vzniku zodpovednosti, a preto sa súd nezaoberal ďalšími predpokladmi vzniku zodpovednosti, a teda existenciou škody a príčinnou súvislosťou medzi nesprávnym úradným postupom a touto škodou.

K obrane odporcu súd uvádza, že keďže návrh bol zamietnutý ako nedôvodný, nie je dôvod na zisťovanie, či bola žiadosť navrhovateľa podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predbežne prerokovaná.

Odporca si pri podaní vyjadrenia uplatnil právo na náhradu trov konania, ale bez ich vyčíslenia, náhrada trov mu pri vyhlásení rozsudku bola priznaná, avšak odporca si tieto trovy nevyčísľil podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku do troch pracovných dní po vyhlásení rozsudku, preto mu súd náhradu trov konania podľa § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku nepriznal, pretože zo spisu nevyplýva, že by odporcovi nejaké trovy vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného súdu písomne v 2 vyhotoveniach, pričom v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak odporca dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže navrhovateľ podať návrh na vykonanie exekúcie.